13/09/2019

Από τον Κεμάλ στον Χίτλερ, από τη Σμύρνη στη Βιάννο

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

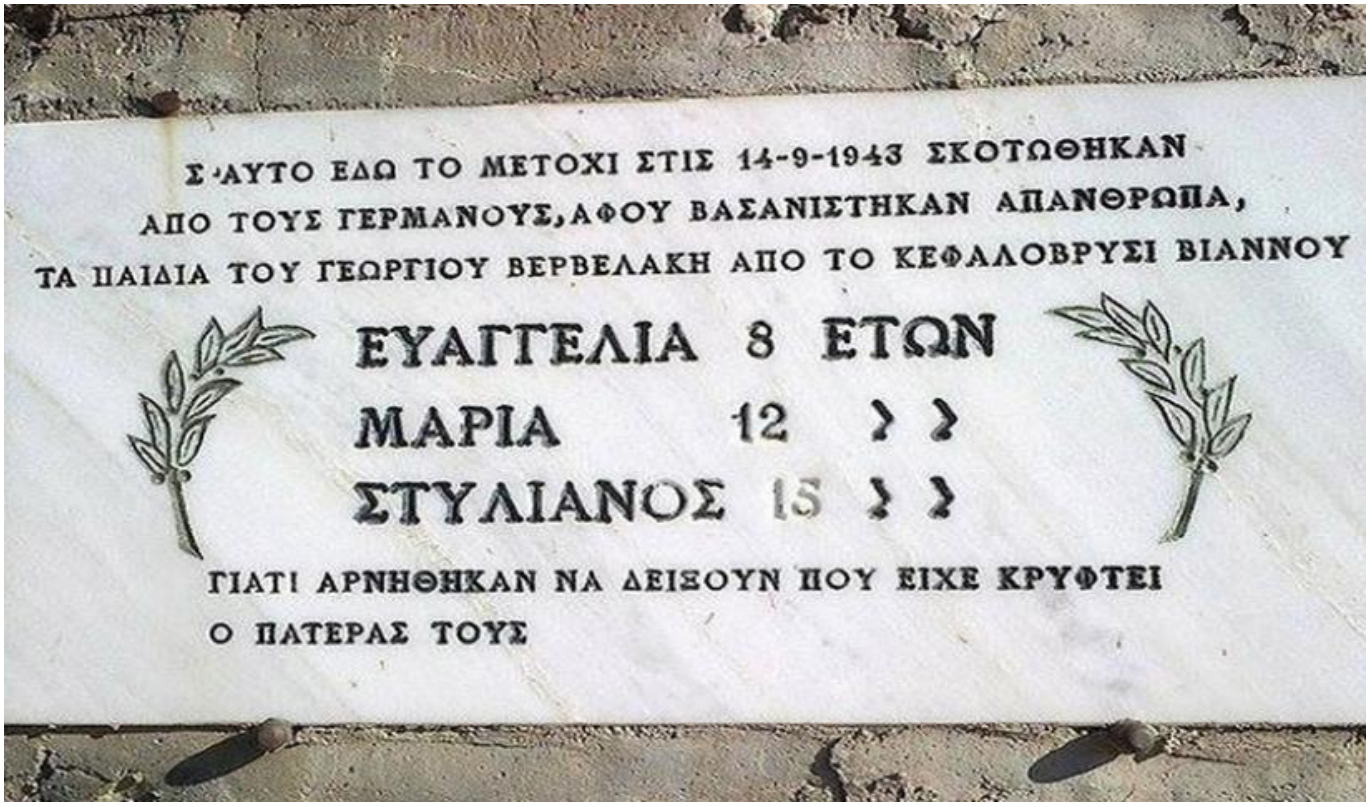

Είναι εντυπωσιακό το πώς ένα έγκλημα, και μάλιστα σε μαζική έκταση, υλοποιείται με τρόπο που θυμίζει προηγούμενο, το οποίο βεβαίως δεν τιμωρήθηκε.

Το έγκλημα από τους Ναζί του Χίτλερ στην επαρχία Βιάννου της Κρήτης, στις 13, 14 και 15 Σεπτεμβρίου 1943, ήταν η επανάληψη της σφαγής από τους Τσέτες του Κεμάλ τις ίδιες ημέρες του 1922 στη Σμύρνη.

Η μαζική εξόντωση του άμαχου πληθυσμού περίπου 20 χωριών της Βιάννου, επαρχίας της Ιεράπετρας στη Κρήτη, από τα ναζιστικά στρατεύματα το 1943, είναι μία από τις πλέον βιαιότερες σφαγές κατά τη διάρκεια της Κατοχής στην Ελλάδα. Είχε προηγηθεί η αντίστοιχη από τους δασκάλους των Ναζί, στην πρωτεύουσα και στα χωριά της Ιωνίας το 1922.

Οι δολοφονίες στη Βιάννο, με περισσότερους από 500 νεκρούς, συνοδεύτηκαν από πυρπόληση των περισσότερων χωριών, λεηλασία και καταστροφή της συγκομιδής. Αντίστοιχα εγκλήματα κατά του ανθρώπου, του πολιτισμού και της φύσης είχαν γίνει το 1922 στη Σμύρνη.

Όπως ο Ναζί διοικητής στο Ηράκλειο Φρίντριχ-Βίλελμ Μίλλερ, με διαταγές του Χίτλερ, διέταξε τα φασιστικά στρατεύματα να καταστρέψουν τη Βιάννο και να εκτελέσουν όλους τους άνδρες μεγαλύτερους από δεκαέξι ετών, καθώς και οποιονδήποτε συλληφθεί στην ύπαιθρο ανεξαρτήτως φύλου ή ηλικίας, έτσι και ο Κεμάλ διέταξε τον Ισμέτ Ινονού, τον Νουρεντίν πασά, τον Τοπάλ Οσμάν, να δολοφονήσουν και να κάψουν τους Έλληνες και τις Ελληνίδες στην Ιωνία, στον Πόντο, στη Θράκη.

Η καταστροφή της Βιάννου, με τις ναζιστικές δυνάμεις να εισβάλλουν ταυτόχρονα από διάφορες κατευθύνσεις, υλοποιώντας μαζικές εκτελέσεις, βασανιστήρια, συλλήψεις, λεηλασίες, εμπρησμούς, βανδαλισμούς και ανατινάξεις –τα εγκλήματα τα περιγράφει με τον γνωστό του τρόπο ο Νίκος Καζαντζάκης– είναι η αντιγραφή της καταστροφής της Σμύρνης από τα κεμαλικά φασιστικά στρατεύματα.

Οι οικισμοί Κάτω Σύμη, Αμιρά, Πεύκος, Άγιος Βασίλειος, Άνω Βιάννος, Κρεββατάς, Καλάμι, Ρίζα, Μουρνιές, Μύθοι, Μάλλες και πολλοί άλλοι της Βιάννου που καταστράφηκαν το 1943, είναι τα Βουρλά, η Φώκαια, το Αϊδίνιο, η Κρήνη, το Ικόνιο, η Σμύρνη του 1922.

Ο ελληνικός λαός που βίωσε την εξόντωση από τον δάσκαλο του φασισμού Κεμάλ και από τον μαθητή Χίτλερ, οφείλει να γνωρίζει –και ιδιαίτερα οι νέοι άνθρωποι– ότι ο κεμαλισμός και ο ναζισμός είναι ο ίδιος φασισμός.

Βεβαίως δεν επιτρέπεται στη γη της Λευτεριάς, όπως έγραψε τούτες τις μέρες του 1970 ο Κώστας Γεωργάκης στη Γένοβα διαμαρτυρόμενος για τη χούντα, να υπάρχουν απολογητές, λάτρεις και υμνητές του Κεμάλ και του Χίτλερ. Οφείλουμε λοιπόν να αναδείξουμε τις ομοιότητες και τη συνέχεια του κεμαλικού και ναζιστικού φασισμού, την οργανική σχέση μεταξύ Κεμάλ και Χίτλερ, έτσι ώστε να μην επαναληφθούν τα τέτοια εγκλήματα.

Μια συμβολική πράξη που μπορεί σύντομα να γίνει ουσιαστική παρέμβαση ενάντια στο φασισμό, είναι η υιοθέτηση της πρότασης του Μιχ. Χαραλαμπίδη για να γίνει η 19η Μαΐου διεθνής και ευρωπαϊκή ημέρα θυμάτων του κεμαλισμού, όπως η 27η Ιανουαρίου είναι η αντίστοιχη για τα θύματα του ναζισμού. Είναι μια συμβολική πράξη, αλλά αρχή και συνέχεια της ουσίας, για να μην υπάρξουν ποτέ ξανά εγκλήματα όπως αυτά που έγιναν στην Σμύρνη και στη Βιάννο.

Πηγή: pontos-news